

μικρῶν καὶ μεγάλων. Τῇ ἐπαύριον ἐδείπνουν παρά τινι φίλῳ ὁ ἄββας, ὁ Λαμαρτίνος, ὁ Σωζέ καὶ οἱ τὰ πρῶτα φέροντες ἐν τοῖς λογιῶσι τῶν Παρισίων. Ἐκαστος τῶν συνδαιτυμόνων ἐξεθείαζε τὸν ἱεροκήρυκα, ὅστις ἐφάνη χαίρων ἐπὶ τοῖς ἐπαίνοις. Ἰδὼν ὁ ἄββας, ὅτι μόνος ὁ Σωζέ ἐσιώπα τὸν ἠρώτησε: — Νεανία, σὺ μόνον σιωπᾷς μήπως δέν σοι ἤρесе τὸ κήρυγμα μου; — «Σύγγνωτέ μοι, κύριε ἄββας, ἀπεκρίνατο ὁ Σωζέ· δέν τολμῶ νὰ ἐκφράσω γνώμην, φοβούμενος μὴ λυπήσῃ ὑμᾶς ἢ ἀλλήθαι.» — «Τί σημαίνει τοῦτο; Ἄπ' ἐναντίας παρακαλῶ νὰ εἴπητε ἀδιστάκτως ὅτι φρονεῖτε. Αἱ ἐπικρίσεις δέν μὲ ἐνοχλοῦσι». — «Ἄφ' οὐ θέλετε, ἀκούσατε· τὸ κήρυγμα ἐφάνη μοι θαυμάσιον· ἀλλ' ἐγὼ τὸ εὔρον αὐτολεξεῖ ἐν τοῖς ἀνεκδότοις λόγοις τοῦ Βουρδαλοῦ». — «Τί λέγετε; εἶπε γελῶν ὁ ἄββας· τὸν λόγον μου δέν ἀντέγραψα, ἀλλ' ἐφιλοπόνησα αὐτός». — «Λυποῦμαι ὅτι ἐμμένετε ἐν τῇ πλάνῃ· ἐγὼ εἶμαι βεβαίωτατος, ὅτι ἡ διμιλία εἶναι τοῦ Βουρδαλοῦ. Πρὸς ἀπόδειξιν, εἰμπορῶ νὰ τὴν ἐπαναλάβω, διότι τὴν ἔμαθον ἐκ στήθους». Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐπανέλαβεν αὐτολεξεῖ ὄλην τὴν διμιλίαν. Ὁ δυστυχὴς ἄββας, ὡς περ κεραυνόβλητος, ἴστατο κάτωχρος, ἄναυδος, ἀπόπληκτος: — «Θεὸ μου (ἀνεφώνησε), μήπως ἐξέστην ἐγὼ τῶν φρονῶν; Πῶς εἶναι δυνατόν;» Ἡ ἀδημονία του ἐνέπνευσε φόβον τοῖς θεωμένοις, πρῶτος δὲ ὁ Σωζέ δραμῶν ἠπάσατο τὴν δεξιάν του καὶ τὸν ἐπράυνε λέγων, ὅτι διὰ τῆς τεραστίου μνήμης του ἦτο ἱκανὸς νὰ τὴν ἀπομνημονεύσῃ, καὶ ἀπαξ ἀκούσας αὐτήν. «Κατῶρθησα δὲ τὸ πρᾶγμα τοσοῦτ' εὐχερέστερον, διότι ὁ λόγος ἐφάνη μοι ἐξ ἀρχῆς σπουδαιότατος καὶ ἄξιος τοῦ Βουρδαλοῦ». Βαθμηδὸν συνήλθεν εἰς ἑαυτὸν ὁ ἄββας καὶ συνεγέλασε τοὺς ἄλλους. Τὸ ἰσχυρὸν τῆς μνήμης του διεστράωνεν ὁ Σωζέ καὶ ἐν ἐτέρᾳ περιπτώσει. Ὑπουργὸς ὢν τῆς δικαιοσύνης, ἐξῆλθεν εἰς περιοδείαν καὶ ἔγραψε τῷ Λαμαρτίνῳ, ὅτι θὰ διενευκτέρευε παρ' αὐτῷ ἐν Σαιν Πωάν. Ὁ οἰκοδεσπότης μετὰ πολλῶν ζέων κατὰ ῥητὴν ὥραν ἐξῆλθεν εἰς ὑπάντησίν του· εἶπε δὲ καθ' ὁδὸν πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Σωζέ: — «Γινώσκετε μέσον δι' οὗ νὰ ἐμποδίσητε τὸν ὑπουργὸν νὰ λαλήσῃ περὶ πολιτικῆς; Ἐγὼ διαφωνῶ αὐτῷ κατὰ τὰς πολιτικὰς ἀρχάς· σφόδρα δὲ φοβοῦμαι, μήπως ἔλθωμεν εἰς ἐριδας κατὰ τὴν βραχεῖαν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν». Ὁ γραμματεὺς καὶ κατόπιν πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου διεσκέδασε τοὺς φόβους τοῦ ποιητοῦ. Ὁ Σωζέ ἔτυχε λαμπρᾶς καὶ φιλικωτάτης δεξιώσεως, ἀλλ' ἐν τῷ δείπνῳ αὐθόρμητος ἤρξατο νὰ λαλήῃ περὶ βουλῶν καὶ ὑπουργείου. Ὁ γραμματεὺς μετὰ δεξιότητος ἔστρεψε τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ εἰς ἕτερον θέμα. Προειδὼς, ὅτι ὁ προϊστάμενος αὐτοῦ θὰ ἐπανήρχετο πάλιν εἰς τὸ προκείμενον, διηγήθη βραχέως τὴν πορείαν δίκης, συνταραξάσης ἄλλοτε τὴν κοινωνίαν καὶ ἠρώτησε τὸν ὑπουρ-

γόν· «Ἐνθυμεῖσθε, ἐξοχώτατε, τὴν ἀγόρευσιν, ἣν ἀπηγγείλατε τότε ὡς ἀπλοῦς δικηγόρος; Πόσον ἐπνηθέητε ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ! Οὐδέποτε ἐποίησατε λεπτοτέρας παρατηρήσεις, οὐδέποτε μετῆλθετε ὀρθότερα ἐπιχειρήματα, οὐδέποτε ἐκεραυνοβολήσατε σφοδρότερον ἀντιδίκους διὰ τῆς ἐμφύτου ὑμῖν εὐφραδείας! Πάντες συνεκινήθησαν καὶ ἐπέστησαν· κοῖμα ὅτι ὁ κ. Λαμαρτίνος δέν ἦτο παρὼν, ὁ μόνος ἄξιος νὰ ἐκτιμήσῃ τὸν ῥήτορα». — «Ναί, εἶπεν ὁ Σωζέ, ἡ ἀγόρευσις ἐκείνη κατέβαλε τὰ θεμέλια τῆς τύχης μου. Ἐνθυμεῖσθε πῶς ἔτρεμον οἱ ἀντιδικοί». Ἐπανέλαβε δὲ τὴν ἀγόρευσιν ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους. Ἐτελείωσε τὸ δείπνον, ἐτελείωσεν ἡ συναστροφή καὶ ὁ λόγος ἐξηκολούθει. Τῇ ἐπαύριον, λίαν πρῶτ', ὁ Σωζέ ἀπήγγειλε τὸν ἐπίλογον καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Σαιν Πωάν, οὐδὲ ἕνα λόγον λαλήσας πρὸς τὸν Λαμαρτίνον περὶ πολιτικῆς!

Ἡ ΗΜΕΡΑ ΕΝΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἐν τῇ «Φιγαρῶ» ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἡμέρα ἐνός ὑπουργοῦ» εὐφυστάτη μελέτη, ἣτις ὑπὸ ἐλαφρὴν περιβλήμα κρύπτει ὀρθοτάτας πολιτικὰς παρατηρήσεις, καὶ διὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη μετὰ πολλῆς προσοχῆς. Ἡ μελέτη αὕτη, μεταφραζομένη ἐπὶ τὸ περιληπτικώτερον, ἔχει ὡς ἐξῆς: «Ὁ ὑπουργὸς κοιμᾶται συνήθως περὶ τὸ μεσονύκτιον καὶ ἐξυπνᾷ περὶ τὴν ἐβδόμην ὥραν. Μίαν ὥραν ἐπασχολοῦσιν αἱ φροντίδες τοῦ καλλωπισμοῦ καὶ τὸ πρῶτον ἄριστον. Δέν εἶναι πολὺ. Θὰ μοι εἴπητε ἴσως ὅτι σπογγίζομενος ἢ ῥοφῶν τὸ τέιον δύναται ν' ἀναθεωρήσῃ καθ' ἑαυτὸν τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς Εὐρώπης καὶ τὰς σχέσεις τῶν κοιμμάτων ἐν Γαλλίᾳ. Κατὰ τὰς πρωϊνὰς ταύτας ὥρας τὸ πνεῦμα εἶναι τοσοῦτον διαυγές καὶ γόνιμον! Δυστυχῶς ὁ ὑπουργὸς, μετὰ τὴν ἐσπερίδα ἢ τὸ δείπνον τῆς προτεραίας, ἐκοιμήθη ὀλίγον ἢ κακῶς καὶ ἐξύπνησε βαρεῖαν ἔχων τὴν κεφαλὴν. Ἄλλως τε ἐμαθεν ἤδη ὅτι οἱ ἀπαιτητὰ ἐνεδρεύουσιν εἰς τοὺς προθαλάμους καὶ ὅτι τὸν συλλαβῶσιν, ἅμα ὡς ἀποπειραθῆν' ἀπέλθη ἐκ τοῦ κοιτωνός του εἰς τὸ σπουδαστήριον. Μόνῃ ἢ πρωϊνῇ ἐκείνῃ ὥρᾳ ἀπομένει λοιπὸν αὐτῷ, ὅπως κανονίσῃ τὰς ἰδιωτικὰς του ὑποθέσεις, δώσῃ διαταγὰς εἰς τοὺς ὑπηρετάς καὶ θωπεύσῃ ἢ παραινέσῃ τὰ τέκνα του, πρὶν ἢ ἀπέλθωσιν εἰς τὸ σχολεῖον. Ἄμα ὡς σημάνῃ ἢ ὀργῶν, ὁ ὑπουργὸς κατέρχεται καὶ ἐνθρονίζεται εἰς τὸ γραφεῖόν του. Ὁ ἰδιαιτέρος γραμματεὺς, περιμένων, ἐγχειρίζει αὐτῷ τὴν ἰδιωτικὴν ἀλληλογραφίαν. Ὅποιοι δρμαθὸς γραμμάτων! Ἀπίστευτον εἶναι τὸ πλῆθος τῶν οἰκειῶν ὑπουργοῦ διορισθέντος πρὸ μικροῦ. Τὴν ἐπαύριον τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν κατέλαβε, κατὰ τὴν παραδεδεγμένην φράσιν, τὴν ἐξουσίαν, ἐπα-

νευρίσκει· διὰ μιᾶς ὄλους τοὺς φίλους καὶ συμμαθητάς, οὓς εἶχεν ἀπολέσει· διανύων τὸν μακρὸν δρόμον τῆς ζωῆς. Ὁ ὑπουργὸς ἀναγινώσκει τὰς ἀπαντήσεις, συνταχθείσας τῇ ὑπαγορεύσει τοῦ, καὶ εἰς πολλὰς ἐξ αὐτῶν προστίθεισιν ἰδίᾳ χειρὶ μίαν λέξιν, τοῦλάχιστον μίαν λέξιν. Διότι οἱ φίλοι τοῦ ὑπουργοῦ εἶναι εὐερέθιστοι καὶ οἱ συμμαθηταὶ δάκνουσι καλῶς, εἰς δ' αὐτῶν εἶπε πρὸ μικροῦ θυμωμένος· « Ἀγαπητέ μου, σοὶ ἔγραψα, σὺ δὲ μοὶ ἀπήντησας δι' ἀνθρώπου μισθωτοῦ. Δὲν φέρονται οὕτω πρὸς ἀρχαίους φίλους ». « Ἔως οὗ τεθῆ ἰδίᾳ χειρὶ μία γραμμὴ ἐδῶ καὶ μία γραμμὴ ἐκεῖ, ἐσήμανεν ἡ ἐννάτη παρὰ τέταρτον. Ἡ θύρα ἀνοίγεται καὶ δι' αὐτῆς εἰσορᾷ δίκην θυέλλης ὁ σπουδαιότερος ἐκλογεὺς τοῦ διαμερισμάτος, ὑπερἀντιπροσωπεύει ὁ ὑπουργός. Εἶναι κτηνοτρόφος καὶ ἐκ τῶν δυστρόπων. Ἐνῶ περιέμενε μετὰ τῶν λοιπῶν ἀπαιτητῶν ἐν τῷ προθαλάμῳ καὶ διηγείτο αὐταρέσκως ὅτι ὁ ὑπουργός ἦν τὸ δημοῦργημα καὶ τὸ ἀριστούργημα του, θαυμάσιος ῥήτωρ καὶ ἀγαθώτατος ἄνθρωπος, τὸ ἀριστούργημα, συλλαβὴν ὑπονοίας διωλίσθησεν ἐκ τοῦ κοιτῶνος εἰς τὸ γραφεῖον δι' ἄλλης διόδου. Ὁ ἐκλογεὺς μαίνεται, ἀνατρέπει δύο κλητῆρας καὶ εἰσελθὼν ζητεῖ πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ἐπιτιμηθῶσιν οἱ ὑπηρέται, μόλις δ' ἔπειτὰ στέργει νὰ διατυπώσῃ τὰ αἰτήματά του. Ζητεῖ εἰσιτήριον εἰς τὸ ἰδιαιτέρον θεωρεῖον τῆς Βουλῆς ὑπὸ τῆς συζύγου του καὶ τὴν ἀπόλυτον ἐνὸς ἀγορῦλακος. Ἐκὼν ἄκων ὁ ὑπουργὸς ἀφαιροῖ δέκα λεπτὰ εἰς τὸ εἰσιτήριον καὶ εἰς τὸν δασοφύλακα, εἶτα δ' ἐξάγων τὸ ὠρολόγιόν του ἀνακράζει· « Πῶς! Εἶναι ἤδη ἡ ἐννάτη! » Ἐπέστη ἡ φοβερὰ στιγμή, καθ' ἣν εἰσέρχεται ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου φέρων ἔγγραφα πρὸς ὑπογραφήν, καὶ τὰ ἔγγραφα εἶναι τόσα, ὥστε ἡ ὑπογραφή αὐτῶν μόλις περατοῦται περὶ τὴν δεκάτην. Τότε ὁ ὑπουργός ἀπέρχεται εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἡ ἐργάζεται μετὰ τῶν τμηματαρχῶν. Θὰ ὑποθέσῃτε ἴσως ὅτι ἄρχεται ἡ σπουδαία διοικητικὴ καὶ πολιτικὴ ἐργασία. Πόσον ἀπατάσθε! Ἐν πρώτοις παρατηρητέον ὅτι οἱ ὑπουργοὶ ἀπέρχονται εἰς τὸ συμβούλιον, μὴ ἀπομονωθέντες οὐδ' ἐπὶ στιγμήν, ὅπως μελετήσωσι τὰ συζητηθησόμενα ἐν αὐτῷ ζητήματα. Εἶναι ἐκνευρισμένοι ἐκ τῆς ἀνιάρκας πρῶτας, ἣν διήλθον. Ἐν τῷ ὀχλήματί του ἕκαστος ὑπουργός ἀνέγνω δύο-τρεῖς ἀντιπολιτευομένας ἐφημερίδας, ἐνθα ὑβρίζεται τεχνικῶτα, ὅ, τι δ' ἠρέθισε τὴν φιλαυτίαν του ἔτι μᾶλλον εἶναι ὅτι καὶ φιλικὴ ἐφημερίς, λαμβάνουσα κορηγίας ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, πλέκει πινδάρικῶς τὸ ἐγκώμιον τοῦ συναδέλφου του καὶ παρότρυνται αὐτὸν ἐν σιωπῇ. Ἀφικνεῖται λοιπὸν εἰς τὸ συμβούλιον κεκμηκυῖαν ἔχων τὴν κεφαλὴν καὶ ἠρεθισμένον τὸ νευρικὸν σύστημα. Ἡ συζήτησις μετατρέπεται ταχέως εἰς λογομαχίαν, ἀπὸ τῶν σπουδαίων δὲ πολιτικῶν σχεδίων ἡ προ-

σοχὴ στρέφεται εἰς ἐπεισόδια, μηδὲν ἐνδιαφέροντα τὸ κράτος, τὰ μέγιστα δὲ τὸ ὑπουργεῖον. Μετὰ τῶν τμηματαρχῶν ἡ κωμῶδία εἶναι διάφορος, ἀλλ' ἐξ ἴσου κενή. Ἐκαστος τμηματαρχῆς ἐν καὶ μόνον ἔχει μέλημα, πῶς νὰ μείνῃ αὐτὸς κύριος τῶν μεγάλων ἀποφάσεων. Ἐκκενοῖ λοιπὸν κατὰ κεφαλῆς τοῦ ὑπουργοῦ ἐν ὄλον χαρτοφυλάκιον πλήρες μικρολόγων καὶ ἀδιεξιτήτων δυσχερειῶν, ἀφοῦ δὲ ἴδῃ τὸν ἐξοχώτατον βεβουλισμένον εἰς τὸ τέλημα ἐκεῖνο, ἐπιλαμβάνεται τῶν σοβαρῶν ὑποθέσεων. Ἄλλ' ἤδη ἡ μεσημβρία ἐσήμανε καὶ ἡ κυρία ἀναγγέλλει εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν ὅτι τὸ πρόγευμα παρετέθη. — Ἄλλὰ, κύριε ὑπουργέ, παρατηρεῖ ὁ τμηματαρχῆς μετὰ προσποιητῆς πεποιθήσεως, ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐπέγει καὶ ἀπαιτεῖ ἡμίσειαν ὥραν ἐμβριθοῦς μελέτης. Πρέπει νὰ διεκπεραιωθῇ σήμερον. — Διεκπεραιώσατε αὐτὴν ὑμεῖς, ἀπάντᾳ ὁ ὑπουργός τρεπόμενος εἰς φυγὴν καὶ ποθῶν νὰ ἴδῃ ὀλίγον τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του. Τὸ οἰκογενειακὸν πρόγευμα ἠδύνατο ἴσως νὰ φαιδρύνῃ αὐτὸν καὶ νὰ τῷ ἀποδώσῃ δυνάμεις πρὸς ἀγαθὴν διοίκησιν τῆς χώρας. Ἄλλὰ φεῦ! καὶ ἡ σύζυγος τοῦ ὑπουργοῦ μετετρέπη εἰς βρουσπετοφάγον. Εἶναι, λέγει, ἐντροπὴ νὰ μὴ διορισθῇ ἔτι οἰκονομικὸς ἔφορος ὁ ἐξ ἀδελφοῦ τῆς φίλης τῆς Μαθίλδης. Καὶ ἔπειτα ἀνησυχεῖ. Ἐπειδὴ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως δὲν προσεκαλεῖτο ἐν τῇ γενεθλίῳ πόλει οὐδ' εἰς τοὺς χοροὺς τοῦ νομαρχείου, ἔχει ἀκοῦσαν ἐχερροσύνην, ὅπως μὴ ἐννοῇ διατὶ ὑπουργός διορισθῇ μᾶλλον ὁ σύζυγος ἢ ἄλλος τις. Κατέχεται λοιπὸν διηνεκῶς ὑπὸ τοῦ φόβου μὴ παύσῃ ὢν τοιοῦτος, καὶ διαρκοῦντος τοῦ προγεύματος καταφέρεται κατὰ τῆς ἀνυπομονησίας τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες θυσιάζουσι καὶ τὰ πλέον ἐπιζήτητα ἀξιώματα, κατὰ δὲ τὰ ἐπιδόρπια ἐναγκαλίζεται στενάζουσα τὸν σύζυγόν της καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι δὲν θὰ παραιτηθῇ οὐδέποτε! Ἄλλ' ἡ παράκλησις ἦν περιττή. Ἡ παραιτήσις εἶναι ὁ ἐφιάλτης τῶν νυκτῶν τοῦ ὑπουργοῦ.

Μετὰ τὸ πρόγευμα, ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄχρι τῶν τριῶν, παρατείνονται αἱ ἀτελεύτητοι ἀκροάσεις τῶν ἐκ τοῦ ὑπουργείου ἐξαρτωμένων ὑπαλλήλων, τῶν βουλευτῶν, τῶν γερουσιαστῶν, τῶν ὑπὸ τῶν συναδέλφων συνιστωμένων, χίλια ἰδιωτικὰ συμφέροντα οὐδὲν ἔχοντα κοινὸν μετὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντος! Πᾶς ὁ ἀξιούμενος ἰδιαιτέρας συνδιαλέξεως μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ φρονεῖ ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχει μόνη ἡ ἰδικὴ του ὑπόθεσις καὶ δὲν περιστέλλει τὰς διηγήσεις, ἀλλ' ἀσωτῶει τὸν χρόνον τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τοῦ κράτους. Ἐκ τῶν τριᾶκοντα, οἵτινες περιέμενον εἰς τὸν ἀντιθάλαμον, δέκα μόνον εἰσέρχονται. Οἱ λοιποὶ προστίθενται εἰς τοὺς ἀπαιτητάς τῆς αὔριον καὶ τῆς μεθαύριον. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ἀφικνεῖται κλητῆρ ἐκ τῆς βουλῆς. Ἡ συνεδρίασις ἤρξατο καὶ τὸ κέντρον εἶναι θελλῶδες. Ὁ ὑπουργός

σπεύδει λοιπόν εἰς τὴν βουλὴν. Ὁ δὲ ἦτον ἴσως καιρὸς νὰ σκεφθῆ ὀλίγον περὶ τῆς μεγάλης αὐτοκρατορίας, ἣτις τείνει ἡμῖν τὴν χεῖρα, ἢ περὶ τοῦ ὀξυθύμου Γεν. Προξένου, ὅστις ἐπιτίθησιν ἡμᾶς ἀκαιρῶς εἰς πόλεμον. Ἀλλὰ τὸν ὑπουργὸν ἐπασχολοῦσιν ἄμεστοι φροντίδες. Πρέπει νὰ ἐξετάσῃ τίς ὁ λόγος, οὗ ἔνεκεν ὁ Α ἐκ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς συνέδρασε σχέσεις μετὰ τοῦ ὀρλεανιστοῦ Ω. Πρέπει νὰ ὑποστῇ ἐπρωτήσεις καὶ ἐπιτιμησεις. Ἡ ὥρα παρόρχειται ἐπὶ ματαίῳ, αἱ λυχνίαι ἀνάπτονται, αἱ κεφαλαὶ φλεγμαίνουσι καὶ ὁ θόρυβος καθίσταται σατανικός. Οἱ ὑπουργοὶ ἐγειρόνται ὡς εἰς ἄνθρωπος καὶ προτείνουσι ἀτρομήτως τὰ ἐννέα στήθη των κατὰ τῶν ἐφορμώντων ἐχθρῶν. Τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐπωφελεῖται ὁ ἡμέτερος ὑπουργός, ὅπως διαφύγῃ τῆς βουλῆς, μὴ περιμένων τὴν ψηφοφορίαν. Χθὲς παρέστη εἰς ἐπίσημον γεῦμα. Σήμερον προσφέρει μέγα γεῦμα ὁ ἴδιος. Εἶναι ἤδη ἐβδόμη ὥρα. Ἐνδύεται ἐν σπουδῇ καὶ περὶ ὥραν ἐβδόμην καὶ ἡμίσειαν ὑποδέχεστε τοὺς 45 προσκεκλημένους, ἐξ ὧν μόνον 10 γνωρίζει ἐξ ὀνόματος. Ἄχρι τῆς ἐνάτης ὥρας καὶ ἡμισείας αἱ γαστέρες πληροῦνται βρωμάτων δυσπέπτων καὶ ἀνθρωποκτόνου καμπανίτου. Εἶτα ἄρχεται ἡ ἐσπερινὴ ὑποδοχὴ. Ἐν ταῖς ὑποδοχαῖς ἐξεδηλοῦτο ἡ δύναμις τοῦ Θεῖρου. Ἐν τῇ αἰθούσῃ του ἤκουεν ἕνα ἔλαστον, ἐκατῆχει πάντας καὶ παρεσκεύαζε τὰ μεγάλα αὐτοῦ τρόπαια. Ἄλλ' αἱ συνήθεις ὑποδοχαὶ τῶν ὑπουργῶν εἶναι ἀπλῆ διατύπωσις. Ἐπὶ μίαν ὄλην ὥραν ὁ ὑπουργός καὶ ἡ σύζυγός του κάθηνται παρὰ τὴν εἴσοδον τῶν αἰθουσῶν διαμειδόντες χειραφίας καὶ ὑποκλίσεις, ὡς κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου των. Ἐπὶ μίαν ὄλην ὥραν ὁ ὑπουργός προσποιεῖται ὅτι συνδιαλέγεται μετὰ τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Περὶ τίνας; περὶ οὐδενός. Δόξα τοῦ ἀφανοῦς Γάλλου ἀστοῦ, ὅστις ἐγένετο πολιτικός ἐν παρόδῳ καὶ ὑπουργός κατὰ τύχην, εἶναι ὅτι, ὑπὸ τὰ ὄμματα ἑκατὸν μαρτύρων, διαμείβει φράσεις ἀσημάντους μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς μεγαλειοτάτης ἀνάσσης τῶν τριῶν Ἡν. Βασιλείων. Ἡ στιγμὴ ἐκείνη τὸν ἀποζημιοῖ ἐπὶ τῇ ταπεινώσει, ἣν ὑπέστη τὸ πρῶτ' ἔνεκεν τοῦ χρονδροειδοῦς ἐκλογέως. Περὶ ὥραν ἐνδεκάτην ὁ διευθυντής τοῦ γραφείου ζητεῖ τελευταίαν ἀκοάσιν ἡμισείας ὥρας, ὅπως ἀνακοινῶσιν τὰ πρὸς αὐτὸν διατυπωθέντα αἰτήματα. Ἐσήμανε μεσονύκτιον. Ἐν τῷ κοιτῶνι τοῦ ὑπουργοῦ διαχέει φῶς ἀμυδρὸν νυκτερινὴ λυχνία. Ὁ δυστυχὴς πάσχει ἀληθῆ πληθῶραν αἵματος εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ἀπὸ 18 ὥρῶν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἠδυνήθη νὰ σκεφθῆ κατὰ μόνας, ἀπὸ ὀκτῶ ἡμερῶν δὲν ἐξῆλθεν εἰς περίπατον ἐποχούμενος καὶ ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ περιπατήσῃ πεζός. Ὁ ἐγκέφαλός του ἐξάπτεται ἀπαύστως, τὸ δὲ σῶμα μένει ἀκίνητον. Μετὰ ἡμέραν ἄνευ ἡσυχίας τὸν περιμένει ὕπνος ἄνευ ἀναπαύσεως, ἢ ἀϋπνία

ἄνευ πνευματικῆς διαυγείας. Καὶ ὅμως τί ἔπραξεν ἐν διαστήματι μιᾶς ὄλης ἡμέρας τοσοῦτον πολυσχόλου καὶ συγχρόνως τοσοῦτον κενῆς; Τίποτε χρήσιμον. Καὶ ὅμως αὐριον ὁ ὑπουργός οὗτος, ὁ μὴδὲν δυνάμενος νὰ ὠρμάσῃ σχέδιον καὶ μὴδαμῶθεν ἀρούμενος ἐμβριθεῖς πληροφορίας, θ' ἀποφανθῆ ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰσέλθωσι τὰ γαλλικὰ στρατεύματα εἰς Τύνιδα, ἢ νὰ ἐπιδοθῆ τελεσίγραφον εἰς τὸν βασιλέα τῆς Πρωσίας. Τὰς συνεπείας τὰς γνωρίζετε. Καὶ ὅμως, ἀφοῦ αἱ συνέπειαι καταστῶσιν ὀφθαλμοφανεῖς, πάντες ἀνακραυγάζουσιν· «Ἄλλ' ἦσαν λοιπὸν ἡλίθιοι οἱ ὑπουργοί;» Δὲν ἦσαν ἡλίθιοι, ὄχι, ἀλλὰ δὲν εἶχον καιρὸν νὰ σκεφθῶσι. Τὸ δὲ συμπέρασμα τῆς μελέτης ταύτης ποῖον; «Ὅτι ἀπαιτοῦνται ὑπουργοὶ ἄνευ ἐνασχολήσεως, ὑπουργοὶ ἄνευ χαρτοφυλακίου, τοιοῦτος δὲ πρέπει νὰ ἦναι, τοῦλάχιστον, εἷς, ὁ διευθύνων τοὺς λοιπούς».

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ κυρία Ν* ἐδέχετο καθ' ἐκάστην εἰς ὠρισμένην ὥραν τὸν ἱατρόν της Α*, ἄνθρωπον πνευματώδη καὶ ἀξιαγάπητον, μεθ' οὗ ἠρέσκετο νὰ συνδιαλέγεται περὶ διαφόρων πραγμάτων.

Τελευταῖον ὁ ἱατρός προσελθὼν κατὰ τὸ σύνηθες δὲν γίνεται δεκτός. Παρακαλεῖ τὸν ὑπηρετήν νὰ τὸν ἀναγγείλῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν κυρίαν.

— Κυρία, λέγει ὁ ὑπηρετής, ὁ ἱατρός ἐρωτᾷ διατί δὲν εἰμφορεῖτε νὰ τὸν δεχθῆτε σήμερα;

— Εἰπέ του, ἀπαντᾷ ἡ κυρία, ὅτι εἶμαι ἀδιάθετη.

*
**

Ἐντὸς σιδηροδρομικῆς ἀμαξίας.

Εἷς σεβάμιος ἱερεὺς κάθηται πλησίον τριῶν κακοήθων, οἱ ὁποῖοι φαίνονται ἐνασμενίζοντες νὰ διηγῶνται τὰς πλέον βυπαρᾶς πράξεις των. Ὁ ἱερεὺς, ὅστις καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἔδειξε θαυμαστὴν ὑπομονὴν, καταβαίνων εἰς τὸν σταθμὸν καὶ σφερόμενος πρὸς τοὺς συνοδοιπόρους του·

— Καλὴν ἀντάμωσιν, παιδιὰ μου, λέγει ταπεινῶς.

— Τί καλὴν ἀντάμωσιν; λέγει ὁ εἷς, μήπως θὰ ξανακῖθωμε;

— Βέβαια! βέβαια!

— Μπᾶ, πῶς γίνεται;

— Ἐσῦρστε; ἐγὼ εἶμαι ἱερεὺς τῶν φυλακῶν...

*
**

Μεταξὺ δύο γνωρίμων·

— Ἀλήθεια, τῶμαθες; Ὁ φίλος μας, ὁ γιατρός Ν* σοῦ ἄφητε χρόνους χθὲς τὸ βράδυ.

— Ἄ, τὸν καυμένον! . . Ὁ ἀθέλησε, φρίσσεται, νὰ νοσηλευθῆ μόνος του.

*
**